

Verzonden 26 Jan. 1962

996 0 255-VK
Bepaalde
Groep

Verslag van de vergadering van de Bepaalde Groep voor Toetredingsproblemen uit de Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen op 22 januari 1962.

Een discussie heeft plaats gevonden over de vraag op welke wijze de stagnerende onderhandelingen met Engeland kunnen worden gestimuleerd. Voorts is gesproken over de benadering die moet worden gekozen ten aanzien van de kwestie die op het ogenblik het meest in het oog lopende meningsverschil vormt: het regiem voor de onderontwikkelde Gemeenebest-landen buiten Azië.

Geconstateerd wordt dat het harde Franse onderhandlingsstandpunt in overeenstemming is met de harde lijn die de Fransen ook elders volgen. De Franse houding in de Commissie Fouchet en in de NAVO zijn hiervan de belangrijkste voorbeelden. Het is duidelijk dat Frankrijk ten aanzien van de onderontwikkelde Gemeenebest-landen buiten Azië eerst een standpunt wil innemen indien de Zes het eens zijn geworden over het Afrika-regiem.

De groep was het eens dat de tijd is gekomen dat Nederland binnen de Zes niet zal schromen zo nodig een afwijkend standpunt te laten horen. Men zou erop moeten aansturen dat de tegenstellingen zich uitkristalliseren. Wij moeten ons onderhandelingsinstrumentarium inventariseren, teneinde na te gaan op welke punten t.z.t. concessies kunnen worden gedaan in ruil voor de Franse bereidheid Engeland toe te laten. Daarbij moet ook aan het landbouwbeleid worden gedacht, waarover in feite tot 1 juli nog belangrijke onderhandelingen moeten plaatsvinden.

Het ware het beste indien de verschillende problemen produktgewijze worden aangepakt (voor de landbouw bijvoorbeeld tarwe en boter), zodat wij kunnen zien hoe de kaarten liggen. De moeilijkheid doet zich echter voor dat, bijvoorbeeld ten aanzien van de onderontwikkelde Gemeenebest-landen buiten Azië, geen overeenstemming bestaat over de optiek van waaruit produktgewijs verder zou moeten worden onderhandeld.

De groep heeft met name gesproken over de vraag van welk gezichtspunt uit de betreffende onderontwikkelde Gemeenebest-landen zouden kunnen worden behandeld, gegeven het feit dat de Britten de associatie dezer landen als werkhypothese willen aanvaard zien en de Zes zich met deze hypothese niet verenigen. Geconstateerd wordt dat van twee uitgangspunten uit het probleem zou kunnen worden benaderd:

1. Er wordt van uitgegaan dat de produkten van gelijksoortige Gemeenebest-landen en reeds met de EEG geassocieerde landen een gelijksoortige behandeling zullen genieten.

2. Er wordt van uitgegaan dat geen preferentiële regelingen worden getroffen. Het beleid ten gunste van de onderontwikkelde landen moet op een mondiale basis worden geschoeid. Wel kunnen overgangsregelingen worden getroffen tot sanering van de economie van de onderontwikkelde landen en kan ook op tijdelijke basis worden toegestaan dat bestaande regelingen tussen Frankrijk en de Afrikaanse landen en tussen Engeland en Gemeenebest-landen worden gecontinueerd.

De eerste benadering heeft het voordeel dat op deze basis waarschijnlijk eerder het overleg tussen de EEG en Engeland met vrucht kan worden voortgezet. Men kan zich echter daarbij afvragen of de Amerikanen te zijner tijd geen bezwaren zullen opperen tegen de uitbouw van de preferenties die in deze benadering ligt opgesloten. Bovendien is deze benadering niet strikt in overeenstemming met de Nederlandse these dat de onderontwikkelde landen zo veel mogelijk op mondiale basis moeten worden geholpen.

De tweede benadering is meer in overeenstemming met de Nederlandse filosofie, doch zij zou ertoe leiden dat de onderhandelingen tussen Engeland en de EEG blijven stagneren. Sommige aanwezigen betwijfelden bovendien of zij wel in overeenstemming is met het besluit van 7 december 1961 volgens hetwelk de reeds geassocieerde landen equivalente voordelen moeten blijven genieten.

De groep heeft van gedachten gewisseld over de vraag of een modus tussen beide benaderingen kan worden gevonden. Zo werd gesuggereerd dat men zou kunnen uitgaan van het beginsel dat gelijksoortige landen een gelijke handelspolitieke behandeling moeten genieten, zonder zich echter uit te spreken over de vraag of eventueel te verlenen preferenties op den duur zullen worden gehandhaafd. Ook werd in herinnering gebracht dat de Britse delegatie in feite beide benaderingen tracht te combineren door voor sommige produkten een preferentiële regeling te treffen en voor andere een wereldwijde. Een dergelijke oplossing, die zou neerkomen op een afschaffing van sommige Gemeenebest-preferenties en een verbreding tot de EEG van andere Gemeenebest-preferenties, zou echter niet strikt in overeenstemming zijn met de voorschriften van het GATT.

Tenslotte is ook gesproken over de vraag of een vrijhandelszone constructie voor geassocieerde landen misschien faute de mieux toch aanvaardbaar is en of, ter tegemoetkoming aan de Fransen, te zijner tijd wellicht tijdelijk een gunstiger behandeling kan worden toegestaan aan de Franse, boven de Gemeenebest-landen. De groep neigde ertoe de vrijhandelszone in elk geval af te wijzen. Ten aanzien van de eventueel op tijdelijke basis te verlenen voordelen aan de geassocieerde landen werd besloten dat het desbetreffend rapport van de werkgroep onder leiding van de Heer Hartogh zal worden afgewacht.

De eerstvolgende vergadering van de groep vindt plaats op 2 februari, aanvang 10 uur.